

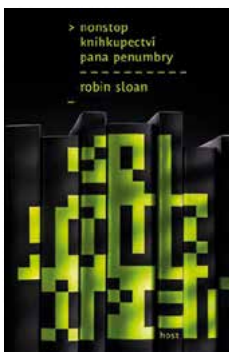
Austenland

Že lze vytvořit atrakci i z děl Jane Austenové, by mě nikdy nenapadlo. Austenland, zážitková podívaná vytvořená ve stylu příběhů oblíbené anglické spisovatelky Jane Austenové, to je svým způsobem vlastně báječný nápad. Kdo by se nechtěl proměnit v jednu z hrdinek románů – obzvlášť pod dojmem slavného seriálu BBC *Pýcha a předsudek*? Kdo by nechtěl být Elizabeth Bennetová a být vystavena temným pohledům pana Darcyho v podání Colina Firtha? Protože Colin Firth, to je prostě TEN pan Darcy, o kterém je vždycky řeč. Ten Darcy, který sice vypadá báječně v mokré košili, ale zároveň vás strašně dlouho přehlíží, dělá sarkastické poznámky a chová se jako prvňák, jen proto, aby vám tím vlastně dal najevo, že vás miluje. Tenhle pan Darcy je mužem snů také Američanky Jane, hrdinky knihy **Austenland – Láska podle Jane Austenové** od americké spisovatelky **Shannon Halleové** (vydalo Argo v překladu Marka a Hany Haulišových), která se díky svým soustavným neúspěchům v lásce utíká k idolu, který nezklame. Výlučná orientace na literární postavu ale hrdince pomalu začne přerůstat přes hlavu. Díky dědictví, které jí umožní vstup do Austenlandu, však Jane dostane příležitost se své modly zbavit a zkusit si, jaký je pan Darcy doopravdy. V Austenlandu, či vlastně na panství Pembroke, se totiž hry na Jane Austenovou odehrávají. Tady Jane odevzdá všechny atributy moderního života a dostane za to rekvizity potřebné k existenci okolo roku 1816, nejen prádlo či šaty, ale také způsoby – je třeba zvládnout dobové tance, vědět, jak stolovat, jaká pravidla se týkají hovoru. Přičemž vlastní orientace v detailech příběhů i postav se předpokládá. Jane tedy na několik týdnů odloží džíny a stane se sestřenkou Jane Erstwhilovou, která zavítala na návštěvu na Pembrookské panství v Ameriky. Zpočátku žasne nad určitou jednotvárností a stereotypem, který život na panství v době Jane Austenové nabízel. Vyšívání, četba, procházky v parku. Konverzace plná chytáček a skrytých narážek je vyčerpávající, stejně jako omezené možnosti zábavy. Co dělaly ženy v časech Jane Austenové kromě toho? A Jane si klade otázku, co všechno o životě ve své době slavná spisovatelka mohla vypustit. Být austenovskou figurou je tedy poněkud náročné, navíc jí v roce 1816 chybí větší přímocnost a dostupnější sex. Vyskytuje se zde však vysněný pan Darcy. Jmenuje se vlastně Nobley, ale je stejně přitažlivý jako odtažitý a nepřijemný. Prostě je to on. Jenže Jane postupem času zjišťuje, že hrát si na to, být sváděna falešným panem Darcym, byt je skoro stejný jako románová předloha, asi není úplně ono, ačkoliv je to to, co chtěla. Není tím panem Darcym spíš někdo jiný, možná zahradník? Nápad s Austenlandem je totiž stejně neotřelý jako bizarní. Všechno je to jen hra. Nebo není? Lze se na něco či na někoho spolehnout? A krásné kulisy se tak mění ve zvláštní panoptikum plné předstírání. Jako všechny příběhy tohoto typu má však i tento šťastnou tečku korunovanou vysněným panem Darcym. A Austenland. Skutečně ještě nic takového neexistuje? Na filmovém plátně už každopádně ano (romantická komedie *Austenland* byla díky velkému úspěchu knihy zfilmována ve Velké Británii v roce 2013).

Nonstop knihkupectví pana Penumbry

Správný obchod s knihami je vždycky trochu tajemný. **Nonstop knihkupectví pana Penumbry** v prvotně amerického spisovatele **Robina Sloana** aspoň takové je (vydal Host v překladu Petry Jelínkové). Atmosférou jako by vypadlo buď z *Harryho Pottera*, nebo třeba z Orwellova románu *Bože chraň aspidistru*. Tam je hrdinou příběhu podobně bezprizorný týpek a hlavně stejně zaprášený obchod. Samozřejmě, už název musí znít knihomilovi dobře. Nonstop knihkupectví. I když, ono jde spíš o antikvariát nebo knihovnu. A to nejenom proto, že má otevřeno nonstop, jeho zaměstnanci se v něm střídají na tři směny a že knihy tam jsou – ano – od podlahy až kamsi do stropu, a i ten mizí kdesi v šeru. Ale hlavně se tady knihy ani tak nekupují, jako půjčují. Stejně pozoruhodní jako obchod jsou ostatně i jeho zákazníci. Obzvlášť ti, kteří přicházejí v noci, jak si všimne hrdina příběhu Clay, webdesignér bez kariéry a zaměstnaní v oboru, který z nouze

vezme právě noční směny v knihkupectví. V této denní době však není příliš provoz, a tak si náš člověk z dlouhé chvíle sestaví nejprve počítačový model antikvariátu se všemi knihami a posléze do něj zanese i výpůjčky. Díky tomu objeví, že se tak děje podle určitého systému a ten ho přivede na stopu zvláštního společenství. A tady už přichází na pomoc moderní technologie. Druhá polovina knihy je tím pádem trochu méně o knihách a trochu více o internetu, googlu atd., obzvlášť když se náš hrdina dá dohromady s ortodoxní googlačkou. Přechytralá zaměstnankyně Googlu Kat může leckoho naštvát, ale na druhé straně se později ukáže, že ani její počítače na všechno nestačí a že v boji o nalezení určitého klíče, o který společenství jde, nakonec i ty nejmodernější technologie prohrávají. Řešení je samozřejmě lidsky prosté. A to je asi styčný bod, díky kterému je kniha spojována s Ecovým *Jménem růže*, jak se o Sloanově knize tvrdí. Nejen podzemní knihovna, nejen tajemné společenství či knihy až do stropu ztrácejícího se v mlhách. Ale cosi jednoduchého a prostého, co se tváří jako velké tajemství. Zatímco u Eca se všechno točí kolem snahy zneškodnit spis o smích a zároveň všechny, kdo jej stihli přečíst, u Sloana jde o rozluštění zašifrované zprávy zakladatele spolku, nad kterou si lámou hlavu všichni, kdo si v onom zvláštním knihkupectví knihy půjčují a zároveň jsou po čase a určitém množství přečtených knih vyzváni napsat příběh vlastní, který bude přiložen k ostatním po bok zakladatele. S každou další přečtenou a napsanou knihou mají být pomyslnému cíli blíží, ačkoliv netuší, co tím cílem vlastně je. V každém případě se tady autorovi podařilo vetknout do příběhu metaforu zrání a zmodření. Vždyť až po určité sumě vědění je člověk schopný uvažovat jakž takž rozumně a k tomu samozřejmě výborně slouží knihy jako médium, které jen cosi neservíruje, ale zároveň nutí přemýšlet a používat fantazii. Na to, že Sloan původně plánoval napsat jen povídku, se mu podařilo příběh rozvinout do obdivuhodné šíře.

SOŇA FRAŇKOVÁ

Knižní tipy z Nakladatelství Práh

Antje Gertrud Hofmannová: **Hypersenzitivní děti** *Laskaví poslové univerza*

Netradiční pohled na výchovu precitlivělých dětí, které tradiční pedagogika považuje za vývojově opožděné nebo s poruchou učení. Hofmannová tyto diagnózy posuzuje jako mylné, sama vyslovuje diagnózu syndromu HSC, tedy syndromu hypersenzitivního dítěte. – Co prospívá a co neprospívá nervovému systému hypersenzitivních dětí (včetně potravin). Souvislost mezi hypersenzitivitou a hyperaktivitou. Problematika sladkostí a očkávání. Rodinná disharmonie a hypersenzitivní dítě. Co hypersenzitivní děti potřebují naléhavě, jaká škola je pro ně ideální. Zlatá pravidla pro hypersenzitivní děti (i pro dospělé).

Váz., 168 stran, MC asi 249 Kč

Jen pro nejmenší:

Kroužková vazba, MC 149 Kč

Kroužková vazba, MC 149 Kč